

Blott nordisk förbundsstat kan bli värn för friheten

113285

Dåliga slagords kraft måste brytas säger prof. Wahlström

— Alldeles utan prejudikat att falla tillbaka på bekänner jag mig avgjort till Nordens enhet, säger professor Lydia Wahlström vid samtäl med H. T:s medarbetare.

Professor Wahlström: Lalar som bekant vid aftonens Norgeafton på Studentkåren, och hennes klara bekännelse till frihet och ett enat Norden är en borgen för att allmänheten får göra en stark upplevelse i afton i hennes föredrag.

— Min bekännelse till denna enhet är lika avgjort och reservationslös som om man hoppade ned från en trampolin, fortsätter professor Wahlström. Jag menar icke heller några vaga enhetsdrömmar. Jag anser icke ens heller att vi äro hjälpta med ett nordiskt statsförbund. Den enda som kan rädda oss för framtiden är helt enkelt en nordisk förbundsstat, där enheten verkligen blivit realiserad.

Vilken huvudstad har professors tankt i detta enade Norden? frågar intervjuaren.

— Så långt har jag väl inte hunnit att utarbeta framtidsprogrammet i detalj, men varför skulle det icke bli Göteborg. Ni göteborgare ha anledning att vara stolta över den plats, som staden redan tidigare har intagit i de nordiska enhetssträvandenas historia. Både Orvar Odd och Ploug framförde tanken på Göteborg som huvudstad i ett enat Norden, detta som bekant redan under den gamla skandinavismens dagar.

Enhetens nödvändighet

Varför måste Norden enas till en enda stat? Svaret på denna fråga blir helt enkelt: De föregående tilldragslerna och icke minst de senaste årens utveckling tycker jag bevisa omöjligheten av någonting annat än en enad front. En ful historia, för vars biologiska riktighet jag icke vågar gå i god, berättar, att termithonan biter huvudet av sina älskare, den ene efter den andre. Medan hon håller på med en sitta de övriga och vänta att deras tur skall komma rätt mista liv och huvud. Något liknande har hänt med de europeiska småstaterna de senaste åren.

Sverige kanske sist uppätet

Vi ha i alla fall ingenting att berömma oss av i vår politik. På sin höjd ha vi varit i samma kasus som

Odysseus hos cyklopen. När Odysseus fick se hur cyklopen åt upp den ene efter den andre av hans följeslagare, förskräcktes han vid tanken på att också hans stund skulle komma. Cyklopen var vänlig mot Odysseus, därför att denne bjöd honom på så gott vin. Sin tacksamhet bevisade cyklopen för detta goda vins skull genom att ge Odysseus det löftet, att han skulle bli allra sist uppäten.

Bort från gamla slagord

Alltmer och mer inser jag sanningen av Hjärnes ord: Historiens praktiska uppgift är att befria människorna från de obegripna slagordens herravälde. I dessa dagar måste alla andens arbetare försöka få detta syfte. Skall man emellertid få slut på de obegripna slagordens hypnotiska kraft över människorna, måste man ge dem i stället sanna, hederliga slagord.

Tiden lämplig för nordiska paroller

Jag har aldrig funnit något skede, som lystrat till paroller såsom de dagar vi nu leva i. Här finns stora möjligheter att ge människorna någonting i stället för alla de vilseledande propagandaslagorden, som de nu ty sig till. Därför? är det just nu lämpligt att med kraft och allvar kasta ut parollen om det enade Norden, Norden såsom en enda stat, vilken kan bevara sin frihet och sin enhet. Man måste försöka få i folk, att det verkligen var vår stora försummelse, att vi sutto och väntade på att alla granar runt omkring oss skulle mista sin frihet. Tänk huru liten tid, som egentligen förflutit, sedan man kallade alla de skandinaviska makterna jämte Holland, Belgien och Luxemburg för Oslostaterna. Hade denna enhet varit bättre sammansvetsad, hade världen sett ut annorlunda.

Samhörighetskänslan finnes hos folken

Felet är egentligen, enligt mitt förmenande: Våra ledare ha icke förstått folkopinionens psykologi. I grund och botten har denna samhörighetskänsla mellan de nordiska folken en djup rasonnans hos alla befolkningslager. Detta gäller icke bara för de yttersta av dessa dagar, när vi nu drivits samman med gisselslag. Den enhetskänslan har funnits där av naturen.

Tack till H. T.

Till sist kan jag icke låta bli tillfället att säga ett tack till Handelstidningen för att den finns. Här i Göteborg kunna ni knappast göra er en föreställning om vad H. T. betyder även i alla andra landsändar, för oss som äro på samma linje. När vi känna oss deprimerade, så köpa vi ett lösnnummer av denna tidning, och det hjälper faktiskt. Den största tjänst man kan göra mänskligheten just nu är att vara glad och hoppfull.